

meningen att den med åberopande av artikel 6.1 i Europakonventionen, vars garantier i form av grundläggande rättsprinciper i gemenskapsrätten föregick de i lag fastställda bestämmelserna i förordning nr 17/62, har rätt att vägra att utföra varje aktiv handling som i det förberedande förfarandet skulle leda till att den angav sig själv. Rätten att inte ange sig själv är dessutom att anse som en överträdelse av principen om att presumera att en person är oskyldig i artikel 6.2 i Europakonventionen och den i artikel 10 i Europakonventionen skyddade yttrandefriheten. Sökandens rätt att inte genom aktiv handling behöva ange sig själv följer inte av gemenskapsrätten utan i lika hög grad och samtidigt också av den i detta hänseende alltjämt gällande tyska rätten.

Genom att omedelbart föreskriva ett dagligt vite har svaranden åsidosatt kraven enligt det därför avsedda förfarandet i två steg, och särskilt skyldigheten att innan den fastställer ett dagligt vitesbelopp underrätta sökanden om sina anmärkningar och den rättsliga grunden för dessa. Därutöver skall svarandens beslut om att fastställa vitet till högsta möjliga belopp, 1 000 ecu, anses vara oproportionerligt och därför vila på en felaktig rättslig bedömning. Sökanden har utförligt besvarat sju av de elva frågor som svaranden ställt då den begärde in upplysningar. Sökanden är således inte skyldig att besvara de resterande fyra frågorna, eftersom den i detta hänseende kan åberopa rätten att inte behöva ange sig själv.

⁽¹⁾ Mål T-30/91, REG 1995, s. II-1821.

⁽²⁾ Mål T-36/91, REG 1995, s. II-1847.

⁽³⁾ Mål 374/87, REG 1989, s. 3282.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 23 juli 1998 av Peter Clausen

(Mål T-113/98)

(98/C 312/40)

(Rättegångsspråk: franska)

Peter Clausen, bosatt i La Hulpe (Belgien), har den 23 juli 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaterna Jean-Noël Louis, Véronique Leclercq, Ariane Tornel och Françoise Parmentier, Bryssel, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets beslut av den 6 oktober 1997 om avslag på begäran om återbetalning av den del av de pensionsrättigheter som överfördes till gemenskapens pensionssystem och som inte beaktades vid beräk-

ningen av de pensionsgrundande tjänsteåren som skall tillgodoräknas vid tillämpning av artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, och

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten har redan åberopats i mål T-103/98, Kristensen mot rådet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 299, 26.9.1998, s. 36.

Talan mot Europeiska unionens råd väckt den 29 juli 1998 av Ivar Langer Andersen

(Mål T-118/98)

(98/C 312/41)

(Rättegångsspråk: franska)

Ivar Langer Andersen, bosatt i Rungsted Kyst (Danmark), har den 29 juli 1998 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaterna Jean-Noël Louis, Véronique Leclercq, Ariane Tornel och Françoise Parmentier, Bryssel, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange, Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara rådets beslut av den 6 oktober 1997 om avslag på begäran om återbetalning av den del av de pensionsrättigheter som överfördes till gemenskapens pensionssystem och som inte beaktades vid beräkningen av de pensionsgrundande tjänsteåren som skall tillgodoräknas vid tillämpning av artikel 11.2 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna, och

- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten har redan åberopats i mål T-103/98, Kristensen mot rådet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT C 299, 26.9.1998, s. 36.